

ZAVEST

Zavest je samozavedanje na osnovi najvišjih resnic vesolja. Razširja spomin, spreminja odnose, prinaša nova znanja in spoznanja. Spomin se vrača z izgubo identitete, ko se iščemo v sebi.

Zavest prinaša nov spomin na pretekla dejanja, saj jih razumemo v drugačni luči, ustvarimo drugačen pogled nase in na našo preteklost. Tako jo lažje sprejmemo in se iz nje naučimo čemu je bilo namenjeno šolanje.

Razširjena zavest prinaša nov pogled nase, saj se spremenimo v pogledih smisla življenja, preizkušenj in šolanj. Šolanja so namenjena spremembam naše notranjosti, da se spremenimo v pogledih nase in na naša pričakovanja.

Pričakovanja nas oddaljujejo od naših ciljev in odpirajo pot napuhu, če jih ne vidimo s pravimi pogledi. Samospoznanje je pot naših pričakovanj. Ko se sprejmemo, damo na prvo mesto javno dobro, ne delamo le zase, ampak delujemo ali se usmerjamo k višjim ciljem, to je spreminjati druge s svojim vzorom.

Vzor je, ko nismo sebični, ne škodujemo drugim in vedno naredimo kar je prav. Prav pa je le tisto, kar je v stiku z našo notranjostjo in ponazarja pot na višje nivoje duhovne zavesti. Takrat se začnemo sprejemati tako v fizični kot duhovni samopodobi. Začnemo verjeti vase v smislu samozadostnosti in učenja v vseh težavnostnih situacijah.

Življenje ni samemu sebi namen, ampak ima višje cilje. Odkrivati svet v svoji notranjosti, v svojem jedru samospoznanja, v svoji duši in svoji poti vase. Le v notranjosti se skriva čisto srce, ki nam odpira vrata napredka, ko verjamemo vase na osnovi najvišjih resnic vesolja. Te pa pravijo, da moramo sebe dati na

prvo mesto. Seveda ne v škodo drugih, ampak v šolanju do svoje popolnosti. Potem pa to popolnost predamo višjim smislom življenja preko kolektivne zavesti, ki nesebično usmerja razvoj človeštva na osnovi resnice, samospoznanja, poti vase in vsem, kar je potrebno, da se človeštvo postavi na svoje noge in začne delovati v javno dobro. Javno dobro je čisto vse, kar je koristno za razvoj človeštva.

Ko razum odpove, je tu srce, ki nas pelje k resnici in samozadostnosti, torej notranjim temeljem, brez katerih ne gre. Ko jih postavimo v svoji resnici, nam pokažejo pot poguma in razvoja brez sebičnosti in vsega kar je potrebno, da spoznamo sebe skozi najvišje resnice vesolja.

Vesolje nam nudi oporo skozi duhovne nauke, a jih moramo sprejeti in spoštovati vsak najmanjši trenutek, odpustiti sebi in vsem ostalim vse pretekle napake in sprejeti svojo sedanost ter iz nje izhajati v potrebnih spremembah.

Zavest je tista, ki nas bodri na poti vase in nam kaže cilj, ko že obupamo in se nočemo več boriti.

Zavest je zavedanje sebe, svojih napak, svojih potreb, svojih potencialov in vsega, kar nam stoji na poti samosprejemanja, odpuščanja in vere vase.

Zaznamo jo v svojem srcu skozi notranje občutke samospoznanja, vere vase in notranje moči. Moč je preizkušnja notranje trdnosti in postavlja prave poti v pravem trenutku na tisto mesto, da nam je pot dosegljiva v smeri cilja in notranjih želja.

Postavite se v vrsto, ko je treba pomagati revnim in ubogim. Tako se bodo tudi drugi potrudili, ko boste potrebovali pomoč ali usmeritve.

Bog nam daje napotke skozi notranje zaznave, a če jih večinoma spregledamo, so vse bolj redki.

A kdor vidi in sliši Božjo pot v svojem srcu, mu je pot obsijana z lučkami svetlobe in poguma. Tako je lažje vedno narediti tisto, kar je potrebno.

Ne bodite sebični. Če delite, tudi sprejemate in ste vredni Božje podpore. Božja ljubezen je neskončna in prinaša vnebovzetje odnosov in stvari v našem življenju postavlja na pravo mesto.

Sandi, po nareku Jezusa in Marije.